

LUKÁCS EVANGÉLIUMA 20-21.

Jézus életének utolsó hetét kísérvük figyelmével, melyet Jeruzsálemben töltött. Erre a hétre emberek ezrei érkeznek a világ minden tájáról, hogy megünnepeljék a páska ünnepét. Vasárnap megtörtént Jézus dicsőséges bevonulása, hivatalosan elutasították, majd a pénzváltók kiűzése által megtisztította a templomot és átvette a hatalmat Atyja háza felett.

Történt az egyik napon, hogy miközben a templomban tanította a népet, és hirdette az evangéliumot, odaléptek a főpapok és az írástudók a vénekkel együtt,

A teljes vallásos hatalom felvonult: a főpapok, akik főleg szadduceusok voltak, az írástudók és a vének.

és megkérdezték tőle: „Mondd meg nekünk, milyen hatalommal cselekszed ezeket, vagy ki adta neked ezt a hatalmat?”

Bizonyára még mindig dühösek, mert Jézus kiűzte a pénzváltókat, megtisztította a templomot, és átvette a hatalmat. Ez felettébb felbőszítette őket, mert a főpapok összejátszottak a pénzváltókkal és a kereskedőkkel. Azt remélték, hogy olyan vádak tudnak felhozni ellene, amellyel halálra ítélik, és kérdésükre valójában azt a választ várták, hogy: „Én vagyok a Messiás, Isten az Atyám, és Ő adta a hatalmat nekem.” Jézus korábban a templomra, mint Atyja házára utalt. Ha most kijelentené, hogy Ő a Messiás, akkor istenkáromlás vádjával azonnali hatállyal elítélhetnék. Mivel még nem jött el az Ő órája, ezért nem adott közvetlen választ a kérdésekre:

Ő pedig így válaszolt nekik: „Én is kérdezek tőletek valamit; mondjátok meg nekem: Vajon a János keresztsége mennyből való volt-e vagy emberektől?”

Ők pedig így tanakodtak egymás között: „Ha azt mondjuk: mennyből, azt fogja mondani: Akkor miért nem hittetek neki?

Ha pedig azt mondjuk: emberektől, az egész nép megkövez minket, mert meg van győződve arról, hogy János próféta volt.”

Ezért azt felelték neki, hogy nem tudják, honnan való.

Erre Jézus így szólt hozzájuk: „Én sem mondom meg nektek, milyen hatalommal cselekszem ezeket.”

Keresztelő János azt mondta Jézus Krisztusról, hogy „Íme, az Isten Báránya, aki hordozza a világ bűnét! Ő az, akiről én megmondtam: Utánam jön egy férfi, aki megelőzött engem, mert előbb volt, mint én.” Az emberek felismerték, hogy János az Úrtól kapta a hatalmát, és ezért ezt a kijelentését mindenki igaznak tartotta. Tehát, ha azt mondják, hogy János Istentől kapta a hatalmát, akkor el kellene ismerniük, hogy Jézus hatalma is Tőle származik. Jézus célja pontosan az, hogy erre ráébredse őket.

Érdekes, hogy milyen gyakran kérdőjelezzik meg manapság valakinek a hatalmát, hatáskörét. Az emberek felállítottak bizonyos rendszereket, amelyek által hatalmat ruházhatnak másokra. Például, ha valaki elvégzi a teológiát, akkor felhatalmazzuk Isten Igéjének tanítására és igazságának kijelentésére.

Véleményem szerint az emberek nagyon sok olyan személyt kentek fel a szolgálatra, akiket Isten nem kent fel, hanem csak annak alapján kenettek fel, hogy elvégeztek egy bizonyos iskolát. Ennek ellenére semmi köze sincs Istennek az életükhöz vagy a szolgálatukhoz, és sokkal jobban tennék, ha cipőkereskedést nyitnának, mert így nyilván több értelme lenne hivatásuknak.

Itt a Calvary Chapel-ben akkor kenünk fel valakit, ha már megfigyeltük a szolgálatát, és minden jel arra utal, hogy az életén Isten kenete van. Meg vagyunk győződve arról, hogy csak Isten kenheti fel az embert a szolgálatra. A legtöbb amit tehetünk, hogy megerősítjük azt, amit Isten már előttünk megtett. Valójában tehát mi senkit sem kenünk fel a szolgálatra, csak elismerjük Isten elhívását az életükben. Megadjuk számukra azt az elismerést, amelyet az állam megkíván.

Az itteni fiatalok egyértelműen Isten munkálkodik az életében, mégis sokszor kérdőre vonják őket azzal, hogy „ki adta nektek a hatalmat?” „Milyen teológiát végeztél?”, hangzik a bosszús teológusok kérdése, ugyanis nem tudnak logikus magyarázattal szolgálni arra, hogy egy fiatal suhanc jelenik meg a városban, elindít egy biblia órát, és ebből egy 5000 lelket számláló gyülekezet nő ki. Ők pedig az összes tanulmányaikkal, görög és héber tudásukkal, mindenféle programokkal és trükkökkel alig tudják megtartani 4-500-as gyülekezetüket. „Ez nem igazság!”, mondják.

A mormonok is ugyanezt a kérdést teszik fel, hiszen abban hisznek, hogy Isten Joseph Smith-en keresztül állította vissza az egyház hatalmát, és csak a mormon egyház tizenkét apostolának van meg egyedül a joga arra, hogy felkenje az embereket az evangélium hirdetésére. Ez oknál fogva nem ismernek el senkit, akit nem az apostolaik kentek fel, mert mindenkinek tudnia kellene, hogy rajtuk kívül nincs más igaz egyház.

Azután ezt a példázatot mondta a népnek: „Egy ember szőlőt ültetett, és munkásoknak adta bérbé, majd hosszú időre idegenbe távozott.

Jézus most egy olyan példázatot mond, amely az Ő távozásával kapcsolatos. A példázatnak két alapértelmezése van, mert a farizeusok ellen is szól egyben.

És amikor eljött az ideje, elküldött a munkásokhoz egy szolgát, hogy adják oda neki a részét a szőlő terméséből. De a munkások megverték, és üres kézzel küldték el.

Azután egy másik szolgát küldött, de azt is megverték, meggyalázták, és üres kézzel küldték vissza.

Majd egy harmadikat is küldött, de ezt is megsebesítették és kidobták.

Akkor így szólt a szőlő gazdája: Mit tegyek? Elküldöm szeretett fiamat, őt talán meg fogják becsülni.

De mikor azt meglátták a munkások, így tanakodtak egymás között: Ez az örökös! Öljük meg őt, hogy mienk legyen az örökség!

És kidobták a szőlőből, majd megölték. Vajon mit tesz most már velük a szőlő ura?

Eljön, és elveszti ezeket a munkásokat, a szőlőt pedig másoknak adja.” Amikor ezt hallották, így szóltak: „Szó sem lehet róla!”

Ő azonban rájuk nézett, és ezt mondta: „Akkor mit jelent az Írásnak ez a szava: az a kő, amelyet az építők megvetettek, lett a sarokkő,

aki erre a kőre esik, összezúzódik, akire pedig ez a kő ráesik, szétmorzsolja azt.”

Ézsaiás 5.-ik fejezetében az Úr Ézsaiáson keresztül egy szőlőlugassal kapcsolatos példázatot mond, amellyel egyértelműen Izráelre utal. Arról szól, hogy egy ember a legjobb szőlőtökéket ültette a földjére, bekerítette, közepére pedig egy szőlőprést helyezett. Amikor eljött a szüret ideje, akkor vadszőlőn kívül semmi mást nem talált. Ennek láttán elhagyta a szőlőskertjét. Isten azért választotta ki Izráel népét, hogy gyümölcsöt teremjen számára, de a terméketlenségük azt eredményezte, hogy Isten magukra hagyta őket.

Amikor Jézus belekezdett a példázatba, akkor - ismerve Ézsaiás próféciáját - rögtön rájöttek, hogy Izráel népéről beszél. Az elküldött szolgák a próféták voltak, akiket az emberek elutasítottak: egyeseket megköveztek, másokat megöltek, magát Ézsaiást pedig kettéfűrészték. Végül Isten az Ő egyszülött Fiát küldte, mert azt gondolta, hogy megbecsülik: *„De mikor azt meglátták a munkások, így tanakodtak egymás között: Ez az örökös! Öljük meg őt, hogy mienk legyen az örökség!”*

Jézus tehát itt előrejelzi, hogy az ő kezük által fog meghalni. Fiának elutasítása miatt az Úr elpusztította a munkásokat. Izráel népét Titusz serege pusztította el. Josephus szerint 1.100.000 zsidót öltek meg, és 97.000-et hurcoltak el rabszolgaként Rómába.

Amikor meghallották Jézus szavait, azt mondták, hogy „Isten ments!”, mert rájöttek, hogy Jézus róluk beszél. Ekkor Jézus megkérdezte, hogy *„Akkor mit jelent az Írásnak ez a szava: az a kő, amelyet az építők megvetettek, lett a sarokkő”*. A 118.-ik zsoltárból idéz.

Az Apostolok Cselekedeteinek 4.-ik fejezetében Péter ott állt a főpapok, az írástudók és a vének előtt – ugyanaz a csoport előtt, amely itt kérdőre vonta Jézust. Ugyanazt kérdezték tőle is: *„Milyen hatalommal, vagy kinek a nevében tettétek ti ezt?”* Ekkor Péter, megtelve Szentlélekkel, így szólt hozzájuk: *„Népünk vezetői, Izráel vénei! Ha minket ma egy beteg emberen gyakorolt jótett felől vallattok, hogy mitől gyógyult meg, vegyétek tudomásul valamennyien, Izráel egész népével együtt, hogy a názáreti Jézus Krisztus neve által, akit ti megfeszítettetek, akit Isten feltámasztott a halálból: őáltala áll ez előttetek egészségesen. Ez lett a sarokkő, amelyet ti, az építők, megvetettetek, és nincsen üdvösség senki másban, mert nem is adatott az embereknek az ég alatt más név, amely által üdvözülhetnének.”*

Péter is jelen volt, amikor itt Jézus hatalmát megkérdőjelezték, és emlékezett Jézus válaszára, amelyben a sarokkőről szólt. Nagyon erőteljesen tett tanúbizonyságot, kijelentve, hogy Jézus az a sarokkő és az egyetlen név a világon, amely által üdvözülhetnek az emberek.

Jézus a sarokkőről kijelenti, hogy *„aki erre a kőre esik, összezúzódik, akire pedig ez a kő ráesik, szétmorzsolja azt”*. Kétféle kapcsolatot lehet Jézus Krisztussal: vagy alárendeled magad Neki, és ráesel a kőre; vagy ellenállsz neki, és akkor szét fog morzsolni. *„Jaj annak, aki perbe száll alkotójával.”* Sokan annyira ostobák, hogy Jézus Krisztus ellen harcolnak. Essetek rá a kőre, és meg fogtok töretni. Sokkal jobb ez, mintha Ő esik rátok az ítéletkor, mert akkor porrá fog morzsolni.

A főpapok és az írástudók már abban az órában rá akarták vetni a kezüket, de féltek a néptől, mert az megértette, hogy róluk mondta ezt a példázatot.

Tudták, hogy róluk beszél, és ezért mindenáron le akarták tartóztatni, de a nép előtti népszerűsége miatt nem merték megtenni.

Ezután állandóan szemmel tartották őt, és kémeket küldtek utána. Azok igazaknak tették magukat, hogy Jézust a saját szavaival fogják meg, és átadhassák a hatóságnak, és a helytartó hatalmának.

Most megpróbálják csapdába ejteni, hogy Róma elleni lázítással vádolhassák, és kiszolgáltatathassák a helytartónak.

Ezek megkérdezték tőle: „Mester, tudjuk, hogy helyesen szólsz és tanítasz, és nem vagy személyválogató, hanem az igazsághoz ragaszkodva tanítod az Isten útját. Szabad-e a császárnak adót fizetnünk, vagy nem?”

Ha Jézus „nem“-mel válaszol, akkor azonnal rohannak a római századoshoz, hogy jöjjön, és tartóztassa le Jézust, mert az adózás ellen lázítja az embereket. Ha viszont „igen“-nel válaszol, akkor a hitbuzgó zsidók előtt elveszíti népszerűségét, mert ezek nem ismerték el Róma hatalmát maguk fölött, és gyűlölték a rómaiak által kivetett adókat, amelyek minden egyes embert érintettek.

Ő azonban felismerte álnokságukat, és így szólt hozzájuk:

„Mutassatok nekem egy dénárt: kinek a képe és felirata van rajta?” Ők ezt felelték: „A császáré.”

Ő pedig így válaszolt nekik: „Adjátok meg a császárnak, ami a császáré, és az Istennek, ami az Istené.”

Ha a császár képe van rajta, akkor adjátok meg neki, ami jár neki, de az Istennek is adjátok meg, ami Neki jár.

Így tehát nem tudtak belekötni szavaiba a nép előtt, hanem elcsodálkoztak válaszában, és elhallgattak.

Azután odamentek hozzá néhányan a szadduceusok közül, akik tagadják, hogy van feltámadás,

A szadduceusok a kor materialistái voltak, csak Mózes öt könyvét ismerték el, de a prófétákat nem tartották az Isten által ihletett Írások részének. Hiába próbáltál a zsoltárokból vagy a prófétáktól idézni, ezeket elutasították.

és ezt kérdezték tőle:

„Mester, Mózes előírta nekünk, hogy ha valakinek meghal a testvére, akinek volt felesége, de gyermeke nem, akkor annak a testvére vegye el az asszonyt, és támasszon utódot az ő testvérének.

Volt hét testvér. Az első megnősült, de meghalt gyermektelenül.

Ekkor a második vette el az asszonyt, aztán a harmadik, majd sorban mind a hét, de mind úgy haltak meg, hogy nem hagytak maguk után gyermeket.

Végül aztán meghalt az asszony is.

A feltámadáskor közülük vajon melyiknek lesz a felesége az asszony, hiszen mind a hétnek a felesége volt?”

A szadduceusok szerették volna a feltámadást olyan nevetségessé tenni, hogy az emberek ostobaságnak tartsák, és ezáltal elutasítsák még a gondolatát is. Ma is vannak olyanok, akik hasonló dolgokban mesterkednek. Azt találták ki ugyanis, hogy ha Vadnyugat idején lelőttek valakit és egy sekély sírba temették, akkor a testének oszlásából származó kémiai elemek a talaj részévé váltak. A prérin található fű pedig kinőtt a síron, és a gyökerei felszívták ezeket a

kémiai elemeket, a tehének lelegelték a füvet, ezáltal az ember kémiai elemei a tehén részévé váltak. A tehén tejében is benne vannak ezek, és miután én ezt megittam, akkor már az én részemé váltak annak az ember testének a kémiai elemei. A feltámadáskor melyikünk testének része lesznek ezek a kémiai elemek? Nevetségesnek tűnő dolgok, amellyel ők is a feltámadást szeretnék nevetségessé tenni. Jézus egy másik helyen ezzel kapcsolatban azt mondta, hogy *„tévelyegtek, mivel nem ismeritek sem az Írásokat, sem az Isten hatalmát“*.

Jézus így válaszolt nekik: „E világ fiai házasodnak és férjhez mennek, de akik méltónak ítéltetnek ama eljövendő világra, hogy részük legyen a halottak közül való feltámadásban, azok nem házasodnak majd, és férjhez sem mennek.

Sőt meg sem halhatnak többé, mert az angyalokhoz lesznek hasonlók, és az Isten fiaivá lesznek, lévén a feltámadás fiai.

Nézetem szerint Isten arra teremtette a házasságot, hogy egy egészséges környezetet biztosítson a gyerekek felnevelésére, hogy gyümölcsöt hozzunk, sokasodjunk, és benépesítsük a földet.

A mennyországban az angyalok nem szaporodnak, ezért nincs szükség házasságra. Mi sem fogunk ott szaporodni, ezért nekünk sem lesz szükségünk házasságra, mert olyanok leszünk, mint az angyalok. De vajon felismerjük ott egymást? Hát persze! Talán nem leszünk ostobábbak ott, mint itt!

Akkor milyen kapcsolataink lesznek? Mélyebbek és gazdagabbak annál, amit valaha is megtapasztalhatunk itt a földön. Hogy pontosan milyen kapcsolatok lesznek ezek, arról Isten nem árult el részleteket nekünk, csak azt mondta, hogy olyanok leszünk, mint az angyalok.

Vannak olyan szegény emberek, akik azt mondják, hogy ha ott nem élhetek házasságban, akkor nem is akarok a mennybe menni. Csakhogy az alternatív lehetőség nem tűnik kívánatosabbnak... Semmi sem utal arra, hogy ott házasodhatnánk. Másmilyen testünk lesz: *„Tudjuk pedig, hogy ha földi sátorunk összeomlik, van Istentől készített hajlékunk, nem kézzel csinált, hanem örökkévaló mennyei házunk.“* Új testünk lesz, és nem érdekel, hogy mi fog történni az ittenivel. Mi a helyzet a hamvasztással? – tesz fel egyesek a kérdést. Ami engem illet, teljesen hidegen hagy. A hamvasztás során 37 perc alatt zajlik le az a folyamat, ami a természetben mindenképpen bekövetkezne, hosszabb idő elteltével. De addigra én már rég kiköltöztem belőle, és birtokba vettem az új házamat.

Jézus azt mondta, hogy *„Az én Atyám házában sok hajlék van; ha nem így volna, vajon mondtam volna-e nektek, hogy elmegyek helyet készíteni a számotokra.“*

De mit mondasz a testek feltámadásáról? Pál apostol ezt mondta: *„De megkérdezhetné valaki: hogyan támadnak fel a halottak? Milyen testben jelennek meg? Esztelen! Amit vetsz, nem kel életre, míg előbb el nem rothad, és amit elvetsz, azzal nem a leendő testet veted el, hanem csak a magot. Tehát az új test nem olyan, mint amit elvetted!“*

Sajnálom azokat, akik annyira beleszerettek a testükbe, hogy át akarják vinni az Isten országába is. *„De Isten olyan testet ad annak, amelyet elhatározott.“* Ha Neki tetszeni fog, akkor biztos vagyok benne, hogy én is elégedett leszek vele. *„Így van a halottak feltámadása is. Elvettetik romlandóságban, feltámasztatik romolhatatlanságban; elvettetik gyalázatban, feltámasztatik dicsőségben; elvettetik erőtlenségben, feltámasztatik erőben. Elvettetik érzéki test, feltámasztatik lelki test. Ha van érzéki test, van lelki test is. De nem a lelki az első, hanem a*

földi, azután a lelki. Az első ember földből, porból való, a második ember mennyből való. Amilyen a földből való, olyanok a földiek is, és amilyen a mennyből való, olyanok a mennyekiek is. És amint viseltük a földinek a képét, úgy fogjuk viselni a mennyeknek a képét is.“

Tehát egyszerű magként vettünk el, és Isten olyan testet ad, amely kedves az Ő számára. Úgyhogy nagyon kíváncsi vagyok arra az új modellre, a képességeire, amelyek valószínű, hogy csodálatosak lesz.

Isten ezt a testet a földből teremtette földi körülményekre. A föld atmoszférája 79% nitrogén, 20% oxigén és a fennmaradó 1% egyéb gázokból áll. Amikor a testemet megalkotta, akkor ezeket a körülményeket tartotta szem előtt. Ha több oxigén lenne, akkor a szívem gyorsabban verne, és hamarabb meghalnék. Ha több nitrogén lenne, akkor megfulladnék.

A mennyországban viszont olyan testre lesz szükségem, amely az ottani körülményekre készült. Isten tehát egy új testet készített számomra, és egy napon a lelkem és a szellemem átköltözik ebből a testből az újba. Pállal együtt mondhatjuk akkor, hogy *„Halál, hol a te diadalod? Halál, hol a te fullánkod? De hála az Istennek, aki a diadalt adja nekünk a mi Urunk Jézus Krisztus által“!*

Nem értették tehát, hogy mi történik a halál után.

Jézus így válaszolt nekik: „E világ fiai házasodnak és férjhez mennek, de akik méltónak ítéltetnek ama eljövendő világra, hogy részük legyen a halottak közül való feltámadásban, azok nem házasodnak majd, és férjhez sem mennek. Sőt meg sem halhatnak többé

Az új testünk elpusztíthatatlan és örökkévaló lesz, tehát jobban járunk, ha elfogadjuk, mert mindig abban leszünk.

mert az angyalokhoz lesznek hasonlók, és az Isten fiaivá lesznek, lévén a feltámadás fiai.

De ezek a fickók nem hisznek a feltámadásban.

Arra pedig, hogy a halottak feltámadnak, már Mózes is rámutatott a csipkebokornál,

A szadduceusok csak Mózes könyveit fogadták el, és azt állították, hogy nincs feltámadás. Annak ellenére, hogy sok vita volt ezzel kapcsolatban már Jézus megjelenése előtt is, mert mások is megpróbálták meggyőzni őket a feltámadásról, de senki sem mutatta meg nekik Mózes írásaiból a feltámadás bizonyítékát. Jézus viszont Mózeshez tér vissza:

Arra pedig, hogy a halottak feltámadnak, már Mózes is rámutatott a csipkebokornál, amikor az Urat Ábrahám Istenének, Izsák Istenének és Jákób Istenének mondta.

A csipkebokor idejekor Jákób már 400 éve halott volt, Izsák és Ábrahám pedig még több ideje. Mégis, Isten azt mondta a csipkebokorból, hogy *„Én vagyok atyádnak Istene, Ábrahám Istene, Izsák Istene és Jákób Istene.“* Jézus pedig hozzáteszi, hogy

Az Isten pedig nem a holtak Istene, hanem az élőké. Mert az ő számára mindenki él.”

Ezzel kijelenti, hogy 400 évvel a haláluk után Ábrahám, Izsák és Jákób még mindig élnek egy másik dimenzióban, mert Isten az élők Istene, nem a holtaké.

Néhány írástudó ekkor így szólt: „Mester, jól mondtad.”

És nem mertek többé kérdezni tőle semmit.

Ő azonban megkérdezte tőlük: „Hogyan mondhatják azt, hogy a Krisztus a Dávid Fia?”

A Messiás egyik címe, titulusa a „Dávid Fia”. Amikor Jerikóban voltak, és a vak ember Jézus után kiáltott, ezt mondta: „Jézus, Dávid Fia, könyörülj rajtam!” A Dávid Fia egy Messiási titulus volt, mert Dávid leszármazottai között keresték azt, aki erővel és hatalommal fog eljönni, hogy megalapítsa a királyságot, és véget vessen Róma uralmának.

Dávid ezt írta a 110.-ik zsoltárban: „Így szól az ÚR az én uramhoz: Ül a jobb kezem felől, míg ellenségeidet lábad zsámolyává nem teszem!” Dávid Úrának hívta Őt, hogy lehet akkor mégis a Fia? Ebben a nagyon erős patriarkális kultúrában az apa volt az úr, függetlenül attól, hogy mennyi idős volt. Amíg élt, addig ő volt a család feje. Lehetél házas is, sőt unokáid is lehettek - ha apád életben volt, akkor ő volt a hatalom feletted.

Egyetlen apa sem hívta urának a fiát. Ez a cím csak a családi pátriárkának, a legöregebb férfinek járt. Ezért kérdezte Jézus, hogy miként lehet a Krisztus Dávid Ura, ha egyster a Fia? Természetesen, logikus választ nem adhattak erre a kérdésre.

Miközben pedig az egész nép hallgatta őt, így szólt a tanítványaihoz:

„Óvakodjatok az írástudóktól, akik szeretnek díszes köntösben járni, és szívesen veszik a köszöntéseket a tereken; szeretik a főhelyeket a zsinagógákban és az asztalfőn ülni a lakomákon; akik felemésztik az özvegyek házát, és színlelésből hosszan imádkoznak. Ezekre vár a legsúlyosabb ítélet.”

Óvakodjatok azoktól, akik nyilvános szerepléseket, dicséretet, megkülönböztető pozíciókat keresnek. Imádkozzatok értük, mert Jézus azt mondta, hogy súlyos ítélet vár rájuk.

Amikor feltekintett, látta, hogyan dobják a gazdagok áldozati ajándékaikat a perselybe.

Észrevett ott egy szegény özvegyasszonyt is, aki két fillért dobott abba

és így szólt: „Bizony, mondom néktek, hogy ez a szegény özvegyasszony mindenkinél többet dobott a perselybe.

Azok ugyanis mind a feleslegükből dobtak az áldozati ajándékokhoz, ő azonban szegénységéből mindazt beledobta, amije volt, az egész vagyonát.”

Isten gazdaságában nem az számít, hogy mennyit adsz, hanem az, hogy mibe kerül neked az adakozás. Sokan mennyiségileg kevesebbet adnak, de Isten gazdaságában az sokkal többnek számít. A lényeg az, hogy mekkora az általuk vállalt áldozat.

Amikor Dávid egy alkalommal meg akarta venni egyik alattvalójától a csépléshez használt épületet, mert az Úr angyala ott állította meg a népet sújtó járványt, akkor az illető azt mondta, hogy „neked adom ingyen, vedd csak el”. Dávid pedig így válaszolt: „Így nem! Csak áron veszem meg tőled, mert nem akarok ingyen kapott áldozatot bemutatni Istenemnek, az ÚRnak.” Dávid kitartott, és megvásárolta azt a területet, nem fogadta el ajándékba, mert Istennek olyasmit akart adni, ami neki is sokba került. Mibe kerül neked az Istennek való adakozás?

Amikor némelyek azt mondták a templomról, hogy az gyönyörű kövekkel és fogadalmi ajándékokkal van díszítve

Josephus könyvet írt „A zsidó háború” címmel, és az ötödik fejezetben olvashatjuk a jeruzsálemi templom leírását: „Hatalmas, tömör, fehér márványoszlopokon állt, a homlokzata arannyal volt bevonva. Ha a templomra tekintettél, akkor az arany olyan erősen vakított, mintha, magába a napba néztél volna.” Josephus leírja a Heródes által felépített templom szépségét és dicsőségét. Voltak olyan építőkövek, amelyek 180 tonnát nyomtak. Erről a templomról kezdtek beszélni, és Jézus

így szólt:

„Jönnek olyan napok, amikor ezekből, amiket itt láttok, nem marad kő kövön, amit le ne rombolnának.”

A jeruzsálemi Nyugati-fal mentén a Templom-hegyre vezető út mellett feltárták egy régi római út maradványait. Az úton - amely hatalmas kövekből épült - láthatóak azok a repedések, amelyeket a templom lerombolása következtében lezuhanó kövek okoztak rajta. A kövek ott fekszenek a hegy lábánál található völgyben, hatalmas összevisszaságban. Magam is jártam ebben a völgyben, és a saját kezemmel érintettem ezeket a hatalmas építőköveket, tudva, hogy Jézus próféciájának kézzelfogható bizonyítékai állnak előttem: egyetlen kő sem maradt az eredeti helyén. A völgy megtelt ezekkel a kövekkel, amikor ledöntötték a templom falait.

Amikor a Grand-kanyonban jártunk, akkor a gyerekek köveket löktek a mélybe, és félelmetes volt látni, hogy a kövek több mint 1000 métert zuhantak, és hatalmas erővel csapódtak be a földbe. A Templom lerombolása még félelmetesebb lehetett, amint ezek a hatalmas kövek a mélybe zuhantak a római katonák rombolása következtében. Jézus próféciájának beteljesedése volt ez, és ma a Templom-hegyen még a nyomát sem lehet találni e hatalmas építménynek.

Ekkor azt kérdezték tőle: „Mester, mikor lesz ez, és mi lesz annak a jele, hogy ez elkezdődik?”

Mi kezdődik el? A templom lerombolása.

Ő pedig így válaszolt: „Vigyázzatok, hogy meg ne tévesszenek titeket! Mert sokan jönnek majd az én nevemben, és azt mondják: Én vagyok! - meg azt: Az idő közel jött! De ti ne kövessétek őket.

És amikor háborúk zaját és lázadások hírét halljátok, ne rettenjete meg, mert ezeknek előbb meg kell történniük, de nem jön mindjárt a vég.”

Azután így folytatta: „Nemzet nemzet ellen és ország ország ellen támad, mindenfelé nagy földrengések, járványok és éhínségek lesznek, rettenetes dolgok történnek, és hatalmas jelek tűnnek fel az égen.”

Ezek a jelek már az utolsó időkre vonatkoznak.

„De még ezek előtt kezet emelnek rátok, és üldöznek titeket; átadnak benneteket a zsinagógáknak, és börtönbe vetnek, királyok és helytartók elé vezetnek titeket az én nevemért. De ez alkalom lesz nektek a tanúságtételre.

Jézus azt mondta, hogy minden megpróbáltatás lehetőség lesz a tanúságtételre. Csodálatos, hogy minden esetben, amikor Pált egy bíró vagy király elé vitték, akkor mindig megragadta az alkalmat arra, hogy Jézusról tegyen tanúbizonyságot. Agrippa király előtt is ezt tette, és igaz,

hogy nem olvashatjuk a Néró előtti vallomástételét, de történelmi tanulmányainkból tudjuk, hogy Néró nagyon szeretett volna maradandó nyomot hagyni Rómán. Egyébként, nem is volt olyan szörnyű fickó egészen addig, amíg Pál apostollal találkozott volna. Pál első római bebörtönzése alkalmával jelent meg Néró előtt. Azt hiszitek, hogy Argippa király előtt bátran tett bizonyágot Krisztusról? Biztosak lehettek abban, hogy Néróval kapcsolatban Pál így gondolkozott: „Ha ezt a pogányt keresztény hitre tudnám téríteni, vajon mekkora hatása lenne annak!” Olyan tanúbizonyágot tehetett előtte, amilyent még nem látott a világ!

Nem sokkal Pál bizonyágtétele után a történelem feljegyzi Néró drámai személyiségváltozását, amelynek következtében vadállattá vált. Felégette Rómát, mert egy új várost akart építtetni a saját dicsőségére. A keresztényeket vádolta a tűz miatt, ugyanakkor teljesen őrült, démonok által uralt személyllyé vált. Véleményem szerint ez akkor történhetett, amikor visszautasította Pál bizonyágtételét, és megnyitotta a szívét a démonok előtt.

Határozzátok el szívetekben, hogy nem gondoltok előre a védekezésre, mert én adok nektek szájat és bölcsességet, amelynek nem tud ellenállni, vagy ellene mondani egyetlen ellenfeletek sem.

Kiszolgáltatnak titeket még a szülők, testvérek, rokonok és barátok is, egyeseket meg is ölnek közületek, és mindenki gyűlöl majd titeket az én nevemért.

De egyetlen hajsza sem vész el a fejeteokről.

Megölhetik a testeteket, de azzal véget is ér a hatalmuk.

Állhatatosságotokkal nyeritek meg majd a lelketeket

Mennyire fontos útmutatás ez számunkra: türelem! Mennyire türelmetlen vagyok Isten dolgaival kapcsolatban! Istenem, adj türelmet nekem!

„Amikor pedig látjátok, hogy Jeruzsálemet hadseregek kerítik be, akkor tudjátok meg, hogy elközelített annak a pusztulása.

Akkor, akik Júdeában vannak, meneküljenek a hegyekbe, és akik a városban vannak, költözzenek ki onnan; akik pedig vidéken vannak, ne menjenek be oda.

Ezek ugyanis a bosszúállás napjai, hogy beteljesedjék mindaz, ami meg van írva.

Jaj azokban a napokban a terhes és a szoptató anyáknak, mert nagy nyomorúság szakad a földre, és harag erre a népre.

Kardélre hányják, és fogságba viszik őket mindenféle pogány nép közé; és pogányok tapossák Jeruzsálemet, amíg be nem telik a pogányok ideje.”

Negyven éven belül, K.u. 70-ben, amikor Titusz a római hadsereg élén megtámadta Jeruzsálemet, 1.100.000 zsidót ölt meg, és a megmaradó 97000-t elhurcolta, és Izráel megszűnt nemzetnek lenni. Elhurcolták őket a pogányok közé, Jézus próféciája beteljesült, és Jeruzsálemet pogányok taposták 1967 júniusáig. Az én értelmezésem szerint 1967 júniusában a pogányok ideje betelt. Akkor mi van most? Ez csak egy várakozási idő. Úgy gondolom, hogy az Úr Izráel nemzetében egy különleges munkát fog elvégezni hamarosan.

A Dániel 70.-ik hetének próféciája még nem telt be, amely alatt Isten Izráel újjáélesztését fogja elvégezni. Ez még nem kezdődött el, de 1967-ben Jeruzsálem ismét Izrael része lett. Amikor a jordániai seregeket kiűzték onnan, Jézus szavai szerint a pogányok ideje betelt. Azóta, Isten kegyelméből még egy újabb rövid periódust kaptunk, hogy Isten felé forduljunk addig, amíg végül magához szólítja egyházát.

Isten azt mondta Noé idejében, hogy „ne maradjon lelkem örökké az emberben“, és azt gondolom, hogy Isten türelme ismét végéhez közeledik.

Jézus itt visszatérésének jeleiről szól:

„És akkor jelek lesznek a napban, a holdban és a csillagokban, a földön pedig a tenger zúgása és háborgása miatt kétségbeesnek a népek tanácstalanságukban. Az emberek megdermednek a félelemtől és annak sejtésétől, ami az egész földre vár, mert az egek tartóerői megrendülnek.

A nagy nyomorúság időszakáról beszél itt Jézus.

És akkor meglátják az Emberfiát eljönni a felhőben nagy hatalommal és dicsőséggel. Amikor pedig ezek elkezdődnek, egyenesedjete fel, és emeljéte fel a fejeteke, mert közeledik a megváltásotok.”

Jézus a második eljöveteleének jeleiről beszél, de ha az egyház elragadtatása 7 évvel megelőzi azt, akkor tudjuk, hogy az elragadtatás közeledik.

Mondott nekik egy példázatot is: „Nézzéte meg a fügefát és a fákat mind: amikor látjátok, hogy kihajtanak, már magatoktól is tudjátok, hogy közel van a nyár. Így ti is, amikor látjátok, hogy mindezek bekövetkeznek, tudjátok meg: közel van az Isten országa. Bizony, mondom néktek: nem múlik el ez a nemzedék addig, amíg minde meg nem lesz. Az ég és a föld elmúlik, de az én beszédeim nem múlnak el.”

Jézus szavainak nyomán a templom és Jeruzsálem elpusztult, a zsidókat pedig vagy megölték, vagy elhurcolták. Ahogy ez a prófécia beteljesült, biztosak lehettek abban, hogy ugyanígy második eljöveteleével kapcsolatos ígéretei is be fognak következni, és a prófécia második fele is be fog teljesülni. Isten nem azért vezette a történelem fonalát idáig, hogy most elengedje. A vég felé haladunk, az egész világ meg fogja tapasztalni Jézus visszatérését.

„Vigyázzatok magatokra, nehogy szívetek elnehezedejék mámortól, részegségtől vagy a megélhetés gondjaitól; és hirtelen leljen meg titeket az a nap,

A világban manapság minden az ünneplésről szól. Ti viszont vigyázzatok, hogy az Úr napja ne érjen meglepetésszerűen, mert ezek a dolgok Jézus szerint csapdák.

mint valami csapda, mert úgy fog rátörni mindazokra, akik a föld színén laknak. Legyetek tehát éberek

Az Úr éberségre inti egyházát!

Legyetek tehát éberek és szüntelen könyörögjete, hogy kimenekülhessete mindazokból, amik történni fognak és hogy megállhassate az Emberfia előtt.”

Mi fog történni? Isten földre zúduló ítélete fog eljönni.

A Jelenések könyvének 5.-ik fejezetében János a trónuson ülő jobb kezében egy tekercest látott, amelyet 7 pecsét zárt le, és amely kívül-belül tele volt írással. János ezt írja: „és láttam egy erős angyalt, aki hatalmas hangon hirdette: *„Ki méltó arra, hogy felnyissa a könyvet, és feltörje pecsétjeit? De sem a mennyben, sem a földön, sem a föld alatt nem tudta senki felnyitni a könyvet, sem beletekinteni abba. És nagyon sírtam, mert senki sem bizonyult méltónak arra, hogy felnyissa a könyvet, és hogy beletekintsen. Ekkor a vének közül egy így szólt hozzám: „Ne sírj! Íme, győzött az oroszán Júda törzséből, a Dávid utóda, és felnyitja a könyvet és hét pecsétjét. És láttam, hogy a trónus és a négy élőlény közelében, a vének között, ott áll a Bárány: olyan volt, mint akit megöltek; hét szarva volt, és hét szeme: az Isten hét lelke az, akiket elküldött az egész földre. A Bárány odament, és átvette a könyvet a trónuson ülő jobb kezéből; és amikor átvette a könyvet, a négy élőlény és a huszonnégy vén leborult a Bárány előtt - mindegyiknél hárfa volt és aranycsésze, tele füstölőszerrel: a szentek imádságai ezek - ,és új éneket énekeltek ekképpen: „Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből; és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.”*”

Halgassátok a mennyei ének szövegét: *„Méltó vagy arra, hogy átvedd a könyvet, és feltörd annak pecsétjeit, mert megölettél és véreddel vásároltad meg őket Istennek minden törzsből és nyelvből, minden nemzetből és népből; és királysággá és papokká tetted őket a mi Istenünknek, és uralkodni fognak a földön.”* Ezek azok, akik az Isten Fia előtt állnak, és a nagy nyomorúság a következő fejezetben kezdődik. *„És láttam, amikor a Bárány feltörte a hét pecsét közül az elsőt, és hallottam, hogy a négy élőlény közül az egyik mennydörgéshez hasonló hangon szól: „Jöjj!” És láttam: íme, egy fehér ló, a rajta ülőnek íja volt, és korona adatott neki, és győzelmesen vonult ki, hogy újra győzzön.”*

Tehát a nagy nyomorúság a tekercs kinyitása után kezdődik. Jézus egyháza pedig ott áll előtte és énekel. Ezért mondja Jézus, hogy *„Legyetek tehát éberek és szüntelen könyörögjete, hogy kimenekülhessetek mindazokból, amik történni fognak, és hogy megállhassatok az Emberfia előtt.”*

Azért kell imádkoznunk, hogy méltók legyünk arra, hogy bekerüljünk a megváltottak táborába, és ott énekelhessünk a mennyben, Isten előtt állva. Nem akarok itt a földön lenni, amikor Isten kiönti haragját. Jézus csak egy kis részét mondta le itt ennek a folyamatnak, a teljes leírást a Jelenések könyvének 6.-tól 18.-ikig terjedő fejezeteiben találhatjuk meg.

Nappal a templomban tanított, éjszakánként pedig az Olajfák hegyére ment, és ott tartózkodott. De kora reggel az egész nép hozzá sietett, hogy hallgassa őt a templomban.

Jézus nagyon népszerűvé vált a átlagemberek körében, miközben az írástudók, a főpapok és a farizeusok a halálát tervezték.